

סולידריות לאומית בהתמודדות עם משברים

השבח לאללה ריבונו של עולם, אשר אמר בספרו הנשגב: "שתפו פעולה זה עם זה לעשות מעשים טובים ויראת אללה", ואני מעיד שאין אלוה מבלעדי אללה, האחד, שאין לו שותף, ואני מעיד כי מוחמד אדוננו הוא עבדו ושליחו של אללה, עליו ברכה ושלוה, ועל משפחתו וחבריו, ועל מי שהולך אחריהם בטוב עד יום הדין.

לאחר מכן:

הואיל והחברות המעולות קשורות זו בזו, משתפות פעולה, שתופניות, במיוחד בעתות משבר. נביאנו (עליו ברכה ושלוה) תיאר את החברות המעולות הללו באומרו: (המאמינים באשר לרחמים בינם לבין עצמם ובאשר להפגין אהבה בינם לבין עצמם ולהיות אדיבים, דומים לגוף אחד, כך שאם חלק כלשהו בגוף אינו טוב אז כל הגוף חולק איתו את חוסר השינה (נדודי השינה) ואת החום). כך אמר עליו ברכה ושלוה: (מאמין למאמין אחר הוא כמו בניין שחלקיו השונים אוכפים זה את זה. הנביא אז שילב את ידיו באצבעותיו).

ההוראות של האיסאלם בעת משברים מחייבות סולידריות לאומית, בין היתר: הימנעות מכל צורות של הונאה, מונופול וניצול.

הדת האמיתית אסרה בהחלט את ההופעות השליליות הללו, ולכן בא הדגש על איסור רמאות על כל צורותיה, וזה היה בין הפסוקים הראשונים שהתגלו מהקוראן הקדוש באל-מדינה, אללה אומר בספרו הנשגב: "אבוי לאלה המחסירים במשקל ובמידה, שעבור עצמם הם דורשים מאחרים את מלוא המשקל והמידה, אך, כאשר הם נותנים לאחרים לפי משקל או מידה, הם מפחיתים. הם יקומו לתחיה ליום הגורלי, היום אשר בו יעמדו בני האדם לפני ריבון העולמים". כך אומר אללה יתעלה על לשונו של נביאו שועיב עליו השלוה: "הוי, בני עמי! היו אמינים במידות ובמשקלים ואל תפחיתו לאנשים מן המגיע להם, ואל תפיצו שחיתות בארץ". והנביא שלנו עליו ברכה ושלוה אומר: (מי שמרמה אותנו אינו מאומה שלנו).

כמו כן חוקי השריעה האיסלמית אסרו כל צורות של מונופול וניצול, בגלל המניפולציה בפרנסתם של האנשים ובצרכי חייהם ורכושם, להשיג רווחים בלתי חוקיים על חשבון הסבל והמצוקה של אנשים, מאחר שאללה יתעלה אומר: "הוי אלה אשר האמינו! אל תבזבזו איש את רכוש רעהו ללא הצדקה, אלא אם תהיה זו עסקה מתוך הסכם הדדי, ואל תביאו כליה על עצמכם, כי אללה מרחם עליכם", כך הנביא שלנו עליו ברכה ושלוה אומר: (דמו, רכושו וכבודו של כל מוסלמי אינם חוקיים להפרה על ידי מוסלמי אחר), גם אומר עליו ברכה ושלוה:

(אף אחד לא מעכב סחורה עד שהמחיר יעלה אלא חוטא); למונופוליסט אין לא גאווה ולא פטריוטיות; כי הוא עשה את האנוכיות שלו מעל לכל שיקולים דתיים, לאומיים או אנושיים; לכן, זה מביא לזעמו של אללה (האדיר והנשגב), וגם את שנאת האנשים.

ואם המונופוליסט והמנצל היו יודעים שהכסף שהם מרוויחים מהמונופול והניצול שלהם יהיה אסון עבורם ביום תחיית-המתים, זה היה מרתיע אותם מאותו עוול, מאחר שאללה יתעלה אומר: "וכל שיבגוד בשלל הקרב יבוא ובגידתו בשלל הקרב בידו ביום תחיית-המתים", כך הנביא שלנו עליו ברכה ושלום אומר: (המביא סחורה למכירה יתברך, אבל מי ששומר עליהן עד שיעלה המחיר, הוא ארור), גם אומר עליו ברכה ושלום: (יהי רצון שהוא אומלל, עבד הדינר והדירהם).

אבל הסוחר הפטריוט הישר, הוא זה שאינו מטעה, מרמה או בוגד, אלא הפטריוטיות שלו, במיוחד בעתות משבר, דוחפת אותו לצמצם את שולי הרווח שלו כדי להקל על האנשים, ללא ספק, זו מעין חמלה שיזכה לשכר בגללה, ואללה (האדיר והנשגב) הבטיח על לשונו של נביאו (עליו ברכה ושלום) לסוחר הישר בשכר גדול, מאחר שהנביא שלנו עליו ברכה ושלום אומר: (הסוחר הישר והאמין נמצא עם הנביאים, הצדיקים והקדושים), גם אומר עליו ברכה ושלום: (אללה ירחם על אדם שהוא נדיב כשהוא מוכר, כשהוא קונה וכשהוא מבקש).

2

השבח לאללה, ריבונו של העולם, וברכות ושלום על חותם הנביאים והשליחים, אדוננו מוחמד (עליו ברכה ושלום), ועל כל משפחתו וחבריו.

זמנים של משברים דורשים זולתנות, לא התעללות וניצול, והם גם דורשים חמלה, לא קשיחות ואנוכיות. מאחר שהנביא שלנו עליו ברכה ושלום אומר: (מי שישן שבע בעוד שכנו רעב בזמן שהוא יודע זאת אינו מאמין בי), זה גם דורש חמלה, מאמץ ונדיבות, מאחר שאללה יתעלה אומר: "ויתנו להם העדפה, אף-על-פי שהם בעצמם נזקקים. הכובשים את תאוות נפשם, אלה הם יהיו המצליחים", גם הנביא שלנו עליו ברכה ושלום אומר: (כאשר לאנשי שבט אל-אשערי היה מחסור במזון במהלך קרבות הקודש, או שאוכל של משפחותיהם במדינה אזלי, הם היו אוספים את כל האוכל שנותר להם בגיליון אחד ואז מחלקים אותו ביניהם באופן שווה על ידי מדידתו עם קערה. אז האנשים האלה הם ממני, ואני מהם).

ללא ספק, לסולידריות זו יש תפקיד גדול בחיזוק הקשרים החברתיים והאנושיים, ובפיתוח האינטימיות והאהבה בין חלקי החברה, לכן באה השריעה המפוארת לדרבן את זה, מאחר שאללה יתעלה אומר: "שתפו פעולה זה עם זה אתם לעשות מעשים טובים ויראת אללה, ואל תשתפו פעולה אתם לעשות מעשי פשע ותוקפנות". סולידריות ושיתוף פעולה אלו באים לידי ביטוי באמצעות הוצאה בכל מיני ענייני צדקה, במיוחד אלו הקשורים להאכלת מזון וסיפוק צרכי העניים, מאחר שאללה יתעלה אומר בתיאור הצדיקים והחסידיים: "והם מאכילים, למען אהבת אללה, את המסכן, את היתום ואת האסירים, (הם אומרים): "אנחנו מאכילים אתכם אך ורק למען אללה, איננו דורשים מכם שום גמול או תודה, אנחנו רק יראים מהיום המחריד, מהזעם שיבוא מאדוננו", אבל, אללה ישמור עליהם מאכזריותו ורוע של היום ההוא, ויפרוש עליהם את אור היופי והאושר העילאי, ומשום שהם היו סבלניים ועקביים, הוא יעניק להם גן (עדן) ולבוש של משי (לבוש טהור)", גם אללה יתעלה אומר כשמתאר את אלה אשר ייכנסו לגן עדן: "או להזין (עני) בעת רעבי, יתום בעל קרבת דם, או דל במצוקה", גם אומר עליו ברכה ושלום: (הוי אנשים, שלחו ברכות (אומרים אחד לשני שלום), שמרו על יחסים עם קרוביכם, ספקו אוכל (לאנשים) והתפללו בלילה כשאנשים ישנים ותכנסו לגן עדן בשלום), ואומר גם עליו ברכה ושלום: (הטוב מכם הוא זה שמאכיל אתהמזון).

אללה ישמור על ארצנו מצרים ועל שאר מדינות העולם